та партия започват да се издават цигански вестници, а през 1947 г. в София е открит **театър „Рома“**. Първоначално издаваният вестник се нарича *Романо еси* (Цигански глас) и неговият първи редактор е **Шакир Пашов**, по-късно, през 1949 г. е преименуван на *Нево дром* („Нов път“); през 1957 г. е наречен *Неве рома* („Нови цигани“), и накрая му е дадено българското название *Нов път*.

През 1945 г. е основана Общоциганска организация за борба против фашизма и расизма и за културно издигане на циганското малцинство в България начело с Шакир Пашов. След няколко години тя е закрита, за да се влее в Отечествения фронт, а Шакир Пашов, по това време депутат в Народното събрание, е изпратен в трудовия лагер на остров Белене. През 1951 г. е закрит театър „Рома“, а директорът му Мустафа Алиев (**Мануш Романов**) е изпратен на работа в провинцията.

Правителството е било решено да сложи край на чергарството, което е забранено с Указ от 1958 г. В този указ, отнасящ се до 14 000 цигани, се акцентира върху необходимостта циганите да бъдат интегрирани сред българското население. От 50-те години насетне циганите мюсюлмани са заставяни да приемат български имена.

Когато през 1989 г. комунистическата партия отстъпва власта, циганите отново получават правото на свои вестници и организации. В първия демократично избран парламент има четирима депутати от цигански поризход.

Разпадането на комунистическия режим, от друга страна, води до засилване на негативното отношение към циганите в определени среди, изразено в антицигански статии в пресата и в расистки нападения. През 1995 г. скинхедс нападат цигани в Плевен, други нападат бездомни циганчета, които спят на Централна гара в София. Има сведения и за физическо насилие от страна на полицията. През м. юни 1996 г. организацията Амнести Интернешънъл публикува доклад, съдържащ сведения за общо петима цигани, починали в различни полицейски участъци през 1995 и 1996 г.: Илия Чергинов, Захари Александров, Ангел Ангелов, Илиян и Веселин Николови. Срещу виновните полицаи не са предприети наказателни мерки. При други два случая са взети мерки за компенсиране на пострадалите при подобни инциденти. През м. юли 1992 г. Кирил Йосифов от Пазарджик е бит от полицаи и през декември 1995 г. районният съд постановява МВР да му плати парична компенсация за причиненото насилие. През м. март 1996 г. полицаи от Плевен